

عنوان مقاله:

(بررسی آلودگی خوراک دام به انواع کپک ها و آفلاتوکسین در گاوداری های شیری استان البرز)

محل انتشار:

ششمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد معین یزدی - دکترای عمومی دامپزشکی (dvm) دانشگاه آزاد واحد کرج

یاسمن ابراهیم زاده اردستانی - دکترای حرفه ای دامپزشکی دانشگاه آزاد واحد کرج

فرزانه تاجدینی - دکترای تخصصی قارچ شناسی. عضو هیئت علمی تمام وقت دانشگاه آزاد کرج دانشکده دامپزشکی گروه میکروبیولوژی

خلاصه مقاله:

آفلاتوکسین ها، سموم قارچی بسیار جهش زا، سمی و سرطانزا هستند که توسط انواع قارچ ها تولید می شوند. بسته به نژاد دام، سن دام، میزان آفلاتوکسین، جنسیت دام و شرایط محیطی، مصرف آفلاتوکسین میتواند تاثیرات سوء تا حتی افزایش نازایی، سقط جنین و اثرات سرطانزایی برای دام داشته باشد همچنین سم آفلاتوکسین می تواند از طریق شیر دام ها با نوع آفلاتوکسین M1 به انسان منتقل گردد و باعث موتاسیون در سلول های کبدی شده و بروز سرطان را افزایش دهد. لذا نظر به مخاطرات جدی این توکسین برای سلامت انسان و دام و ضرر و زیان های مالی ناشی از آن ضرورت نسبت به پایش و کنترل آن اقدام گردد. خوراک گاوداری ها مستعد رشد و تکثیر قارچ ها می باشند و میتوانند به عنوان منبع آلودگی در چرخه غذایی نقش ایفا کنند لذا در این پژوهش به بررسی آلودگی خوراک دام به انواع کپک ها و آفلاتوکسین در گاوداری های شیری سراسر استان البرز پرداختیم و به صورت تصادفی از ۵۲ نمونه خوراک گاوداری ها در فروردین ماه ۱۴۰۰ نمونه برداری کردیم، با توجه به تعداد دام موجود در دامداری گاوداری ها را به دو دسته مساوی ۲۶ عددی گاوداری های بزرگ (بیش از ۱۰۰ راس) و کوچک (کمتر از ۱۰۰ راس) تقسیم کردیم. با استفاده از تست الایزا توتال آفلاتوکسین خوراک در گاوداری های کوچک به صورت میانگین ۵,۴ pbb و میزان آفلاتوکسین خوراک در گاوداری های بزرگ به صورت میانگین ۷,۸ pbb بوده است. در ۶۰ درصد نمونه ها میزان آفلاتوکسین بیشتر از استاندارد (۵ppb) FAO بود، میزان غیر استاندارد در گاوداری های بزرگ ۱۰۰ درصد و در گاوداری های کوچک ۲۴ درصد بود. قارچ های شناسایی شده در خوراک گاوداری های کوچک و بزرگ ۶ مورد بودند و قارچهای آسپرژیلوس، موکورلا، پنی سیلیوم، تریکوتیشیوم، فوزاریوم و آلترناریا مشاهده شدهاند. میزان قارچهای آسپرژیلوس در گاوداری کوچک، ۲,۶۹ درصد پنی سیلیوم ۷,۳۰ درصد تریکوتیشیوم ۸,۳ درصد و فوزاریوم ۵۳,۱۱ درصد و میزان آلترناریا ۶۹,۷ درصد می باشد. میزان قارچهای آسپرژیلوس در گاوداری بزرگ، ۷۶,۸۰ درصد پنی سیلیوم ۳۰,۴۲ درصد تریکوتیشیوم ۱۹,۲۳ درصد و فوزاریوم ۲۳,۱۹ درصد و میزان آلترناریا ۷,۲۳ درصد می باشد. آمارها حاکی از آن است که قارچ های جدا شده در گاوداری های بزرگ میزان بیشتری دارند که میتوان این مسئله را به حجم بیشتر جیره انباشته شده در گاوداریهای بزرگ و میزان بیشتر خوراک ذخیره شده در این گاوداری ها نسبت داد که این مسئله سبب میشود به دلیل انباشتگی بیشتر خوراک شرایط بهتری برای رشد قارچ های توکسین زا و تولید توکسین قارچی در خوراک فراهم گردد.

کلمات کلیدی:

کپک، آفلاتوکسین، قارچ، گاوداری کوچک، گاوداری بزرگ، آسپرژیلوس، الایزا، موکورلا، پنی سیلیوم، تریکوتیشیوم، فوزاریوم، آلترناریا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1622943>

